

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 22 januari 1924 kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

I en till riksdagen avlåten, den 12 innevarande januari dagtecknad proposition nr 10, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i anledning av § 72 regeringsformen, hemställt, att det i kungörelse den 20 oktober 1923 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1924 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, måtte av riksdagen gillas.

I åberopade statsrådsprotokollet erinrar departementschefen till en början, att motsvarande fråga förevar vid 1923 års riksdag. I anledning av Kungl. Maj:ts förslag beslöt nämligen riksdagen gilla av Kungl. Maj:t i kungörelse den 27 september 1922 lämnat medgivande, att riksbanken skulle för tiden till och med den 31 mars 1923 vara fritagen från sedelinlösnings-skyldighet. Vidare hade riksdagen i anledning av särskilda propositioner medgivit ytterligare förlängning av nämnda frihet från sedelinlösnings-skyldigheten från och med den 1 april till och med den 15 maj samt från och med den 16 maj till och med den 31 juli 1923.

Med stöd av § 72 regeringsformen har Kungl. Maj:t därefter, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, medgivit fortsatt befrielse från sedelinlösnings-skyldigheten från och med den 1 augusti till och med den 31 oktober samt därefter från och med den 1 november 1923 till och med den 31 mars 1924. Den senast i ämnet utfärdade kungörelsen är dagtecknad den 20 oktober 1923.

Till åberopade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen, jämte det han i nu förevarande sammanhang förklarar sig sakna anledning att göra något särskilt uttalande angående penningpolitiken, erinrat, hurusom ett godkännande av Kungl. Maj:ts föreliggande förslag icke syntes innebära något riksdagens ställningstagande i fråga om riksbankens sedelinlösnings-skyldighet efter den 31 mars 1924.

Utskottet.

Med hänsyn till vad i åberopade statsrådsprotokollet blivit anfört har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts proposition och får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 10 må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 januari 1924.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Gustafsson, K. J. A., Öhngren, Björnsson, Vindahl, Johansson* i Friggeråker, *Dalberg, Berge* och *Lindgren*;
av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro, *Borggren, Hamrin, Bäcklund, Winkler, Lovén* och *Ryberg*.
